

8 Νοεμβρίου 2013

Ποιό πνεύμα ζωοποιεί;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τον κόσμο - πρέπει να το εννοήσουμε- δεν τον κυβερνούν ούτε τα γερά μπράτσα , ούτε οι σφιγμένες γροθιές, ούτε ο στρατός και τα όπλα. Τον κυβερνάει το πνεύμα. « Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν».

Παντού και πάντοτε το πνεύμα έχει την αξία, γιατί από το πνεύμα ξεπηδάνε οι ιδέες. Και τίποτε δεν μπορεί να συγκριθῆ με μια ιδέα. Ούτε να της αντισταθῆ. Μια ιδέα οδηγεί σε ανακαλύψεις , εφευρέσεις, κατακτήσεις. Μια ιδέα προκαλεί έναν πόλεμο. Και μια ἄλλη τον τελειώνει. Ούτε η φύση, αλλά ούτε ο ἴδιος ο ἄνθρωπος δεν μπορεί να αντισταθῆ στην δύναμη της ιδέας του, που, όσο πιο δυνατή είναι, τόσο πιο ριζικά και ολοκληρωτικά τον συγκλονίζει. Μερικές φορές μάλιστα καταντάει γι' αυτόν νοσογόνος πηγή. Του γίνεται ψύχωση, νεύρωση κ.ο.κ. Τούτο παρατηρεῖται ἰδιαίτερα στις παθιασμένες ιδεολογίες, που εμφανίζουν κάτι το δαιμονικό.

Εμείς αυτό το καταλαβαίνουμε θαυμάσια, επειδή ξέρουμε , ὅτι το « τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν,». Το Πνεύμα του Θεοῦ εἶπε και ἐγεννήθησαν ὅλα, ὅσα υπάρχουν! Και το Πνεύμα του Θεοῦ τα κυβερνάει. Αυτό μας φωτίζει σε κάθε καλό. Και ὅταν Αυτό λείπει, ο ἄνθρωπος βυθίζεται στο σκοτάδι της δουλείας, στο κακό. Τότε, ὅσο πιο πολύ τον συγκλονίζουν οι ιδέες του, τόσο πιο πολύ αυτό χάνεται. Ο ἄνθρωπος στο σημείο αυτό μοιάζει με τον Σαούλ, τον πρώτο βασιλιά του Ἰσραήλ. Η ἁγία Γραφή λέει γι' αυτόν, πως ὅταν ἄφησε την καρδιά του να κυριαρχηθῆ ἀπὸ στραβές ιδέες, «ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ το Πνεῦμα του Κυρίου και περιέπεσεν εἰς πνεῦμα πονηρόν» , που του ἔφερε μελαγχολία, ἄγχος, μίσος, κακία, ἐκδικητικότητα και ἄλλα πολλά συμπτώματα, ψυχοπαθολογικά, που τόσο συχνά τα συναντάμε , ἰδιαίτερως σε

όσους το ρίχνουν στην αθεία.

Τί τρομερό πράγμα! Το καταλάβαμε; Υπάρχουν δύο πνεύματα: Το Πνεύμα του Θεού, δηλαδή το Άγιον Πνεύμα , και το πονηρό πνεύμα, δηλαδή ο διάβολος. Αυτό το δεύτερο πνεύμα είναι, που εμφυσάει ιδέες, που οδηγούν στο άγχος, την μελαγχολία, το μίσος, την εκδίκηση, το πάθος «κατά των αντιπάλων»!

Και έτσι; Αρρωστημένος ο σύγχρονος άνθρωπος από την βίαιη επάνω του δεσποτεία μιας ιδέας , που την γέννησε πνεύμα πονηρό, παθιάζεται για την ύλη και για τον υλισμό! Και προσπαθεί να παρηγορηθή με την σάπια σανίδα, ότι την σκέψη την γενναία η ύλη! Και στηρίζεται με όλο του το βάρος σε μια σάπια σανίδα!

Και πώς γλυτώνει από αυτή την κατάσταση; Είναι πολύ απλό: με το να κάνει μια έντονη προσπάθεια να μείνει μέσα του το Πνεύμα του Θεού: « Τὸ πνεῦμά τὸ ζωοποιῶν».

Αλλ' ο Θεός είπε για τους συγχρόνους του Νώε: «Δεν θα μείνει μέσα στους ανθρώπους αυτούς το Πνεύμα Μου, διότι είναι υποδουλωμένοι στη σάρκα» (Γεν. 6, 3) . Για να μην δουλωθή ο άνθρωπος στη σάρκα χρειάζεται εγκράτεια, νηστεία και προσευχή• με άλλα λόγια, όλα εκείνα που ο κόσμος σήμερα μάλλον τα περιφρονεί, επειδή έχει φύγει από μέσα του το Πνεύμα του Θεού.

Ποιο πνεύμα ζωοποιεί; Απάντηση: Το Πνεύμα του Θεού. Πότε; Όταν δεν το διώχνουμε με την υποδούλωσή μας στη ύλη και γενικά στο κακό.

Από το βιβλίο: «Δίψα για ζωή»

Μητροπολίτου Νικοπόλεως

ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Έκδοση

Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Πρέβεζα 2010

Νώτη Γεωργία

Πηγή: http://eisdoxantheou-gk.blogspot.gr/2013/07/blog-post_21.html